

מירה מאיר: אשה זקנה

בחלומה

מקרקשות טבעות הוילון את ספור
נשואיה, והרות, לתמה, מביאה אליה
עלים בלים שמעולם לא כתבה
השלכת על פני מדרכת שלא הכירה
את ספף נעלה בעלומיה; והצללים עולים
בחלומה מעליהם, כאלו לא באו אליה,
ורק מכאובים שבים אל הסדין
שמתחתייה. ואין טעם להאנח—כי דין
כל בשר דין לילותיה, ומי יודע אם פעם
שפר עולמה בעלומיה.

הצדפות

הצדפות רוצות להיות
רק זאת. הצדפות.
הסרטנים רוצים להיות.
הרבה מינים של סרטנים.
מעולם לא היה להם
סוקרטס בחול הלח
ולא סרט, כי אם
בעל־חיים קטנים
מהם גדולים מהם, ואצות
ורגלים רצות. וקונכיות,
וסלעים חלולים, ואלמגים
למסתור. וחם וקר. והרבה
קונכיות ריקות בחוף.
וכל הינם כלו
כל הינם כלו
להיות.